

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z powództwa E. Z.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie rentę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 lutego 2015 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. przyznaje adwokatowi K.B. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...] kwotę 4050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt)
powiększoną o kwotę podatku od towarów i usług tytułem
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013 r. Sąd Apelacyjny, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. oddalił apelację powódki E. Z. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 11 czerwca 2013 r., oddalającego jej powództwo o zadośćuczynienie, odszkodowanie oraz rentę z tytułu rozstroju zdrowia wniesione przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G. W uzasadnieniach sądów *meriti* przyjęto, że roszczenia powódki są niezasadne ze względu na brak

związku przyczynowego między jej stanem zdrowia a warunkami pracy u pozwanego pracodawcy.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wywiodła powódka, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...].

Skarga kasacyjna została oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania – art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez niewyjaśnienie istoty sprawy polegające na nieodniesieniu się do kwestii naprawienia szkody i krzywdy wynikłej z rozstroju zdrowia powódki oraz dolegliwości będących następstwem narażenia jej na kontakt z substancjami trującymi w pomieszczeniach, w których wykonywała ona pracę, przy jednoczesnym odniesieniu się do żądań związanych z ustaleniem istnienia choroby zawodowej oraz odpowiedzialności na przyszłość za dalsze skutki czynu niedozwolonego pozwanego.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został uzasadniony jej oczywistą zasadnością, wynikającą z faktu, że Sąd Apelacyjny ograniczył się w swoim postępowaniu do kwestii wystąpienia choroby zawodowej, co doprowadziło także do ograniczenia prowadzonego postępowania dowodowego. Skarżąca podniosła, że przedmiotem sprawy było rozpoznanie wszelkich następstw zdrowotnych, w tym krótkotrwałych oraz dolegliwości ujawniających się okresowo będących skutkiem warunków pracy, a tymczasem Sądy obydwu instancji rozstrzygnęły o tylko jednym aspekcie stanu faktycznego, czyli chorobie zawodowej i odpowiedzialności pracodawcy na przyszłość.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W judykaturze przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że doszło do kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013 r., III SK 19/13 oraz z dnia 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, niepubl.), a przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 oraz z dnia 20 marca 2014 r., I CSK 18/14, niepubl.). Podkreśla się jednak, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2014 r., III SK 91/13, z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/13 oraz z dnia 20 lutego 2014 r., III SK 62/13, niepublikowane).

Mając powyższe na uwadze w rozpoznawanej sprawie niemożliwe było przyjęcie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż wbrew wywiadowi skargi Sądy nie ograniczyły się do analizy skutków zdrowotnych jedynie w aspekcie powstania choroby zawodowej.

Ponadto należało zauważyć, że w judykaturze przyjmuje się, iż zarzut naruszenia art. 328 § 2 w związku z art. 391 k.p.c., przy jednoczesnym braku zarzutów naruszenia innych przepisów prawa materialnego i procesowego oznacza, że skarżący nie ma zastrzeżeń do prawidłowości wyroku pod względem jego zgodności z przepisami prawa materialnego i procesowego, a jedynie skarży się na niedostatki jego uzasadnienia. W takiej sytuacji nawet uznanie przez Sąd Najwyższy trafności twierdzeń skarżącego o nieprawidłowości uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie uzasadnia wniosku, że naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. mogło istotnie wpłynąć na wynik postępowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r., I PK 107/10, niepubl.). W powyższym zakresie przyjmuje się dodatkowo, że naruszenie przez sąd drugiej instancji art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. stanowi usprawiedliwioną podstawę skargi kasacyjnej tylko wówczas, gdy wskutek uchybienia wymaganiami stawianym uzasadnieniu, zaskarżone orzeczenie nie poddaje się kontroli kasacyjnej (por. wyroki Sądu

Najwyższego z dnia 5 października 2011 r., II PK 42/11 oraz z dnia 8 czerwca 2010 r., II PK 302/09, niepublikowane), czego nie można stwierdzić w rozpoznawanej sprawie bez dokonania głębszej analizy przeprowadzonego postępowania.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), przyznając pełnomocnikowi powódki wyznaczonemu przez Sąd, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, wynagrodzenie według norm przepisanych (§ 2 ust. 3 i 19 w związku z § 12 ust. 1 pkt 2 i 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).